

Sygn. akt V KO 58/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie przeciwko **D. S. i in.**,  
z oskarżenia prywatnego S. G.  
o czyny z art. 212 § 2 k.k. i in.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,  
w dniu 6 lipca 2022 r.,  
wniosku Sądu Rejonowego w G.  
z dnia 26 maja 2022 r., sygn. akt II K [...],  
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,  
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,  
na podstawie art. 37 k.p.k.,

### **p o s t a n o w i ł :**

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w G.,  
sygn akt II K [...], do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś..**

### UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 26 maja 2022 r., sygn. akt II K [...], zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy z oskarżenia prywatnego S. G. przeciwko D. S. i in., o czyny z art. 212 § 2 k.k. i art. 216 § 2 k.k., innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek wskazał, że oskarzyciel prywatny S. G. jest Wiceprezydentem G., a nadto szwagrem Prezes Sądu Rejonowego w G.. Część sędziów Sądu miejscowo właściwego została już wyłączona od rozpoznania przedmiotowej sprawy z uwagi na utrzymywanie kontaktów towarzyskich ze

stronami, a jeden z oskarżonych wskazuje na „istnienie lokalnego układu biznesowo-towarzyskiego zbudowanego wokół S. G. obejmującego jego zdaniem większość sędziów grudziądzkiego sądu, część prokuratorów oraz niektórych pracowników Komendy miejskiej Policji w G.”.

### **Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Inicjatywa Sądu Rejonowego w G. zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21, LEX nr 3126169*).

Z przedstawionych przez Sąd Rejonowy w G. w swoim wniosku okoliczności wynika, że faktycznie z uwagi na szereg powiązań osobistych pomiędzy oskarżycielem prywatnym oraz Prezes Sądu Rejonowego w G., a także innymi osobami, w odczuciu społecznym – niezależnie od rzeczywistego stanu rzeczy – mogłyby się rodzić wątpliwości co do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez tenże Sąd.

Oczywiście Sąd Najwyższy nawet nie dopuszcza myśli, że którykolwiek z sędziów Sądu Rejonowego w G. mógłby nie sprostać swojemu ślubowaniu i nie wymierzyć sprawiedliwości w sposób bezstronny, ale w omawianej sprawie chodzi przecież nie o sędziów, ale o odbiór społeczny i subiektywne odczucia obywateli, którzy mogliby (zapewne niesłusznie) powątpiewać w bezstronność i obiektywizm Sądu Rejonowego w G. przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy. W takiej zaś sytuacji dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem tej sprawy do

rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś., położonemu w innym okręgu, ale stosunkowo blisko Sądu miejscowo właściwemu.

Mając na uwadze powyższe uwagi, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as]